

THOÁT TỘI GIẾT CHẾT BÀO THAI NHỜ ĐỨC MẸ

... Câu chuyện xảy ra vào một ngày trong Tháng Năm, Tháng Hoa dâng kính Hiền Mẫu Rất Thánh MARIA, tại một thành phố lớn ở Âu Châu.

Melania - thiếu nữ không chồng - mang thai từ hơn hai tháng qua. Mới gần ba tháng, nhưng thời gian tưởng như kéo dài bất tận, bởi lẽ, cô thiếu nữ "một-lần-lỡ-dại" bị dẫn vật ngày đêm. Cô hoảng hốt với ý nghĩ:

- Mình đã mang thai, vậy phải làm gì bây giờ???

Cô kinh hoàng đến độ rơi vào hố thẳm tuyệt vọng. Chỉ còn một giải pháp duy nhất và tốt nhất:

- Giết chết bào thai trong dạ!

Nhưng không phải chỉ bào thai! Melania cũng muốn kết liễu cuộc đời cho xong. Như thế cả hai mẹ con sẽ cùng chết!

Từ đây, ý nghĩ tự tử luôn bám sát Melania, nhất là vào những lúc cô thiếu nữ mang thai đi lẫn lộn trong đám đông. Cô cảm thấy bơ vơ cô độc không thể tả. "Chết là tốt nhất!" cô gái âm thầm lặng lẽ tự nhủ như thế. Làm sao có thể cho con chào đời để rồi đứa con cũng sẽ khốn khổ nghèo đói như chính mẹ nó??? Không! Không! Không thể được! Một cuộc sống khốn khổ đã quá đủ. Không cần tạo thêm cuộc sống khốn khổ thứ hai. Không! Càng suy nghĩ Cô càng nhất quyết thi hành ý định "quyên sinh"!

Melania thật sự cô đơn, không nhà không cửa, không việc làm. Vậy thì khi con lớn lên, nàng sẽ kể gì cho con nghe? Nàng sẽ trả lời sao khi đứa bé hỏi về "người cha" của nó? Một đứa con không có cha, một đứa con hoang! Càng nghĩ Melania càng bấn loạn. Càng bấn loạn nàng càng chọn giải pháp "tự tử"!

Vào ngày quyết định "quyên sinh", Melania cẩn thận chọn một nơi vắng vẻ, cách xa thành phố. Cô không muốn ai chứng kiến cái chết của hai mẹ con cô.

Melania để ý từ lâu một khu đất rộng. Khi đi bộ đến nơi thì trời đã tối. Cô mệt nhọc ngồi nghỉ. Nhưng lạ lùng thay, đêm ấy, bầu trời trong xanh thật đẹp. Muôn ngàn vì sao đang vui tươi lấp lánh như mời gọi con người đi vào những tư tưởng cao đẹp. Khung cảnh thật vắng lặng. Mùi thơm của cây cỏ hoa lá vào một buổi tối Tháng Năm thật tuyệt diệu. Tất cả quang cảnh minh chứng quyền năng vô biên nhân lành của THIÊN CHÚA, Đấng vừa là CHA vừa là Tạo Hóa.

Melania nhìn xuống cái bụng bắt đầu hơi "lơn-lớn" và nói chuyện với con:

- Má rất tiếc là con sẽ không bao giờ có thể chiêm ngắm một bầu trời tuyệt đẹp như bầu trời tối hôm nay. Nhưng xin con tha thứ vì Má không thể làm khác được!

Nói chuyện xong, Cô đưa mắt nhìn lên. Bỗng mắt nàng trông thấy bên trên mái nhà đối diện có một bức tượng thật lớn. Đó là bức tượng Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội chân đạp đầu con rắn hỏa ngục. Một ánh đèn pha chiếu sáng làm rõ khuôn mặt dịu hiền của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Cô chăm chú ngắm nhìn gương mặt Đức Mẹ. Rồi nàng lại cúi xuống tiếp tục cuộc nói chuyện bỏ dở với đứa con trong bụng:

- Nhưng thôi con à, Má sẽ không giết chết con đâu. Má muốn con sinh ra để con có thể chiêm ngắm khuôn mặt dấu ái của Đức Mẹ MARIA. Đây sẽ là lý do duy nhất cho cuộc hiện hữu trên cõi đời này của cả hai mẹ con mình!

Melania đứng lên chậm rãi đi về phía căn nhà có bức tượng Đức Mẹ. Nàng ngạc nhiên nhận ra đó là Tu Viện Các Cha dòng Phanxicô. Trời đã khuya không cho phép cô dám gõ cửa xin bất cứ điều gì với các Linh Mục. Nhưng giờ đây nàng không cô đơn nữa. Cô ngồi xuống và cầu nguyện liên lĩ với Đức Mẹ. Có một lúc, khi ngược mắt nhìn lên, nàng trông thấy hàng chữ khắc trên cánh cửa bằng gỗ như sau:

- Lạy THIÊN CHÚA của con và là Tất Cả cho con.

Melania bật lên khóc nức nở. Đây chính là câu Đức Mẹ MARIA trả lời cho những khẩn nguyện của nàng. Giờ đây cô như nghe tiếng Đức Mẹ nói:

- Nếu con sẵn sàng phó thác trong vòng tay hiền mẫu Mẹ và chỉ quan tâm điều duy nhất là yêu mến Mẹ, và làm cho đứa con của con cũng yêu mến Mẹ, thì Mẹ sẽ không bao giờ bỏ rơi hai mẹ con con. Mẹ sẽ cho hai mẹ con một kho tàng quý trọng nhất: đó là Đức Chúa GIÊSU Con Mẹ! Ngài thuộc về hai con mãi mãi.

Melania hiểu rõ lời hứa của Đức Mẹ. Nàng chờ đến khi trời sáng và van xin Các Cha dòng Phanxicô trợ giúp. Các Linh Mục đã mở rộng cửa đón tiếp hai mẹ con bơ vơ và cho giúp việc trong Tu Viện. Hơn 6 tháng sau, vào chính Lễ Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội - 8-12 - Melania cho ra chào đời một bé trai kháu khỉnh. Nàng đặt tên cho con là Mariano. Cậu bé lớn lên và trở thành tu sĩ Phanxicô.

Chính tay Cha Mariano ban bí tích Xức Dầu và trao Mình Thánh Chúa như Cửa-Ăn-Đàng cho hiền mẫu. Bà Melania âm ái trút hơi thở cuối cùng trong vòng tay con trai Linh Mục thân yêu. Bà sống cuộc đời nghèo khó nhưng đã chết trong giàu sang vì đã lãnh nhận Đức Chúa GIÊSU KITÔ như bảo vật duy nhất. Đức Chúa GIÊSU chính là Con Dấu Ái của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA.

... "Chúa là mục tử chăn dắt con, con chẳng thiếu thốn gì. Trong đồng cỏ xanh tươi, Ngài cho con nằm nghỉ. Ngài đưa con tới dòng nước trong lành và bổ sức cho con. Người dẫn con trên đường ngay nẻo chính vì danh dự của Người. Lạy Chúa, dù qua thung lũng âm u, con sợ gì nguy khốn, vì có Chúa ở cùng con. Côn trượng Ngài bảo vệ, con vững dạ an tâm. Chúa dọn sẵn cho con bữa tiệc ngay trước mặt quân thù. Đầu con, Chúa xức đượm dầu thơm, ly rượu con đầy tràn chan chứa. Lòng nhân hậu và tình thương Chúa ấp ủ con suốt cả cuộc đời, và con được ở đền Người những ngày tháng, những năm dài triền miên" (Thánh Vịnh 23(22)).

*("Il Settimanale di Padre Pio", Rivista settimanale di formazione e informazione cattolica, n.27, 29
Giugno 2003, trang 13)*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt